

Vesnička

ZÁŘÍ 2023

Náruč na míru

Zvíře může být
přítelem, vzorem
i učitelem

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Úvodní slovo

Milí přátelé,

léto se nám pomalu chýlí ke konci a já bych se s Vámi ráda ohlédla za tím, co nám přineslo. Dlouhé letní dny a slunečné počasí nám všem daly spoustu krásných společných zážitků, například v podobě výletů a příměstských táborů. V tomto čísle časopisu

můžete najít fotografie z některých z nich. Pozvat bych Vás chtěla také k přečtení zajímavého rozhovoru s kolegyní Sofií Skřípskou o možnostech využití zooterapie.

Náš nový dům na půl cesty SOS Kotva v Havířově se zaplňuje mladými dospělými, kteří si zvykají na nové, dočasné místo k bydlení, kde mohou získat potřebnou podporu, aby se naučili vše potřebné do samostatného dospělého života. My v domě na půl cesty v Brně jsme v druhé polovině zahradnické sezóny. Jako by snad bylo málo starat se o byliny, ovoce a zeleninu, které využíváme na čaje, sirupy, vaření nebo jen mlsání, rozhodli jsme se založit si i skalku. Každý si zasadil jednu svou

rostlinku. Podnikáme také spoustu akcí – víkendový pobyt na divadelním festivalu v Hradci Králové, výlet do aquaparku ve Vyškově, Festival planet v Brně nebo túru se spaním pod širákem. Tím, že mladým dospělým věnujeme čas, pozornost, zájem a úsměv jim říkáme, že jsou pro nás důležité. Povzbuzujeme je v tom, že se jim může podařit dosáhnout toho, co si přejí, i když si teď možná ještě nevěří. Protože jim rádi poskytujeme širokou podporu, začali jsme nově při práci využívat terapeutické pískoviště a imaginace.

Ať se nám to líbí nebo ne, začal školní rok. Pro děti i rodiče to znamená návrat k domácím úkolům a učení. Jim i Vám ostatním přeji, abyste s nadhledem zvládli vše, co toto období přinese.

Krásné babí léto,

Karolína Jelínková
ředitelka programů podpory ohrožených mladých dospělých

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. **Účet veřejné sbírky:** 211 757 409 / 0300, **účet pro naše dárcy:** 120 777 711 / 0300.
Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. **Grafická úprava:** Martin Málek.

Uzávěrka: 11. 8. 2023. **Náklad:** 8 000 ks. **Vyrobil:** Česká mailingová společnost, s.r.o. **Výrobní cena:** 4,56 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.
Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

GENERALI POMÁHÁ NEJMENŠÍM DĚTEM

V naší práci s rodinami nejmenších dětí se zaměřujeme na posilování pozitivní citové vazby mezi dětmi a jejich rodiči. Snažíme se tak zvýšit šanci, že se dětem podaří do budoucna vymanit se z kruhu sociálního vyloučení. Naším významným partnerem se nám v tomto snažení stala společnost Generali. Moc si její podpory vážíme.

BRNĚNSKÁ VESNIČKA SLAVILA

SOS dětská vesnička v Brně-Medlánkách oslavila v červnu 20 let své existence. Pro děti bylo připraveno divadelní představení, kouzelnické vystoupení, balóňková show, malování na obličej, hudební i výtvarná dílnička, nesměl chybět ani skákací hrad. Dospělí si mohli prohlédnout vesničku a nakouknout i do jednoho z domků. A co by to byly za narozeniny bez dortu? Měli jsme hned čtyři.

MALÍ UMĚLCI ZDOBILI ZDI

Děti se do našeho krizového centra dostávají z různých důvodů, chuť tvořit mají ale všechny stejnou. Šanci popustit uzdu svojí fantazii a kreativně se vyřádit dostaly na workshopu sprejování v ateliéru Pražírna AB3. Děti jsou na své originální graffiti moc pyšné, byl to pro ně parádní zážitek.

DĚTI SE VYDALY NA SAFARI

Prázdniny mají být plné krásných a nezapomenutelných zážitků, a tak jsme děti vzali rovnou na safari. Nemuseli jsme kvůli tomu až do Afriky, stačilo zajet do Zooparku Chomutov. Kromě projížďky safari vozem děti při pěší procházce nadchly pandy červené, tuleni a nejvíc medúzáríum, které hrálo všemi barvami.

Náruč na míru

Ríša měl štěstí v neštěstí: už jako týdenní miminko si ho rovnou z porodnice odnesli domů přechodní pěstouni. Dneska je to rošťáček, který se schovává v nákupní tašce, miluje balóčky a vesele žvatlá, ale začátky v dočasné náruči nebyly lehké. Ríša byl Alicino a Romanovo první pěstouně, ale protože se na své nové povolání důkladně a zodpovědně připravovali, zdálo se, že je nic nemůže zaskočit. A přece...

„Vychovali jsme tři vlastní děti, už máme i vnoučata, k tomu jsme prostudovali spoustu knih o dětském vývoji a účastnili jsme se i odborných seminářů v SOS vesničkách,“ vzpomíná pěstounka Alice. „To všechno mi pomohlo, abych si všimla, že Ríša má problém slyšet některé zvuky. První měsíce bojoval s abstinčními příznaky, ale možná právě díky tomu, že jsem se od něj skoro nehнула, dokázala jsem si toho mezi mnoha dalšími problémy všimnout.“

ABY BYLO DOBŘE

„Za tlesknutím hlavičku otáčel, ale na moje slova nereagoval,“ pokračuje ve vyprávění Alice. „Když jsme přišli ke specialistovi, málem nás poslal pryč, říkal, že v šesti měsících se vada sluchu ještě zjistit nedá a že si jen něco namlouváme. Trvala jsem na svém a vyšetření skutečně ukázala vadu sluchu.“

Sociální pracovnice Martina, která dostala podporu rodiny na starosti, se dívá na tu samou situaci s obdivem. „Díky tomu, že si pěstouni všimli vady sluchu mnohem dříve, než je to obvyklé, jsme mohli soudu při jednání o umístění do trvalé péče doporučit pěstounku, která dříve pracovala s postiženými dětmi a ovládala znakovou řeč.“

VŠECHNO, CO JE POTŘEBA

„Mám strašnou radost, protože to zásadně ovlivní kvalitu Ríšova života – a všechno díky pozornosti a lásce, kterou Ríša dostal už v přechodné pěstounské péči,“ říká s úsměvem Martina. Obhájci ústavní péče často argumentují tím, že zvláště v případě dětí s nějakým handicapem jsou ústavy nenahraditelné, protože poskytují odbornou péči. Ríša měl ale u Alice a Romana vše, co potřeboval, a k tomu milující náruč jen pro sebe. A navíc se podařilo najít pro něj i skvělou dlouhodobou pěstounku, která mu dá vedle potřebné péče i láskyplné zázemí. Těžko hledat lepší argument pro to, že i děti s lehkým handicapem mohou úspěšně vyrůstat v pěstounské péči a nemusejí končit v ústa-vech.

Zvíře může být přítelem, vzorem i učitelem

Naše kolegyně **Sofie Skřipská** působila pět let na pozici sociální pracovníce v SOS Kompas. Věnovala se pomoci dětem z ohrožených rodin, vedle běžné terénní sociální práce se specializovala také na zooterapii. Od letošního května se **Sofie stala novou ředitelkou programů podpory ohrožených rodin, tedy všech SOS Kompasů po celé republice.**

Pět let jsi pracovala v terénu, pomáhala jsi ohroženým rodinám. Co tě na té práci nejvíce bavilo?

Mám ráda práci s lidmi. Bavilo mě ukazovat maminkám i tatínkům, jak mohou s dětmi pracovat, jak podporovat jejich zdravý vývoj. Měla jsem pokaždé radost, když se podařilo vybudovat si u rodičů důvěru a mohla jsem sledovat, jak se jejich vztah s dětmi i děti samotné rozvíjejí.

Ta práce ale není vždy úplně snadná. Máš nějaký konkrétní příklad?

Měla jsem třeba maminku s chlapečkem, který ve čtyřech letech pil jen z lahvičky, nemluvil, jevil se zaostalý. Bylo to ale jen nedostatečnou péčí ze strany maminky, ona ho nechtěla nic učit, myslela si, že je postižený a bude na něj čerpat dávky. Nejprve jsem maminku musela přesvědčit, že mi může důvěřovat a že je dobré vlastní dítě co nejvíce rozvíjet. Postupně jsem jí ukazovala, co všechno její syn dokáže, jak se s ním dá pracovat. A povedlo se, po prázdninách nastoupí do běžné školy. Na zápis jsem ho připravovala společně s jejich kočkou.

Jak může kočka pomoci se zápisem do školy?

Vzala jsem například různě barevná víčka od lahví, poskládala je do různých tvarů a pak jsem chlapečkovi dala do ruky pamlsek pro kočku a řekla mu, ať ho dá do modrého čtverce, nebo třeba do červeného trojúhelníku. On tam ten pamlsek položil, kočka ho snědla a nechala se pohladit, to se mu strašně líbilo. Ani nevím, že se přitom učí barvy a tvary.

Ty se zooterapii věnuješ dlouhodobě, jak jinak se dá v práci s dětmi využívat?

Často jsem využívala svého psa. Měla jsem třeba rodinu se třemi holčičkami, a těm jsem ukazovala, že i psovi se dají s pomocí gumového nástavce na prst čistit zuby. Když děti viděly, že i zvířátko si čistí zuby, chtěly to taky zkusit. Nebo jsme pejskovi čistili tlapy, když přišel z venku, česali jsme ho společně takovou speciální rukavicí. Když je učený pes, holčičky se taky nechají učesat... a tak se začaly děti ráno mýt, čistit si zuby, chodit načesané.

Vidíš, já si zooterapii představovala spíš někde na farmě...

To dělám taky, jezdím s rodinami na farmu. Učí se postarat se o zvířata, ale učí se i tím, že je pozorují. Třeba že když má klisna hříbátko, tak že se o něj stará, nechá ho sice proběhnout, ale nevzdaluje se od něj nikam daleko a když má pocit, že je v nebezpečí, zařehťáním ho přivolá. Ale svého psa jsem využívala nejčastěji, dokáže být i skvělým prostředníkem pro navázání komunikace s traumatizovaným dítětem nebo i s dospělým.

Na jaře jsi se stala ředitelkou programů podpory ohrožených rodin. Co tě motivovalo ucházet se o tu pozici?

Mě práce v terénu naplňovala a bavila, ale pořád jsem se mohla věnovat jen omezenému počtu rodin, ročně jsem pomohla několika desítkám dětí. Na vedoucí pozici mám větší možnost podělit se s kolegy o své znalosti a zkušenosti a ovlivnit jejich prostřednictvím osudy mnohem většího počtu dětí. Všem kolegům říkám, že mi mohou kdykoliv zavolat a musím říct, že toho často využívají. Mnohdy jim stačí, že vyslechnu, s čím zrovna v rodině zápasí, a přitom je napadne řešení samotné. Jsem ráda, že tu pro ně můžu být.

Foto: archiv S. Skřipské

Foto: Canva

Pomoc dětem má mnoho podob

V posledních deseti letech vzrostl počet lidí, kteří sepsali svou poslední vůli a nechali si ji notářsky ověřit, na více než dvojnásobek. Část z nich ve své závěti uvádí mezi dědici vedle svých potomků či blízkých také neziskovou organizaci, které důvěřují. Někteří to dělají proto, že chtějí dát svému životu větší smysl, jiní třeba kvůli tomu, že žádné dědice nemají. Ze závětí tak neziskové organizace někdy získají drobnou částku, jindy i větší majetek, který dárci za života nashromáždili. Několik takových dárců myslelo v minulosti také na SOS dětské vesničky. Na každého z nich každoročně vzpomínáme.

MĚSÍC DOBROČINNÉ ZÁVĚTI

Koalice Za snadné dárcovství vyhláší každoročně období od 13. září do 12. října Měsícem dobročinné závěti. Všem dárcům, kteří v tomto termínu sepsají závěť u notáře a budou v ní alespoň částečně pamatovat i na dobročinnou organizaci dle svého výběru, proplatí Koalice notářský poplatek až do výše 1800 Kč (+ DPH). Více informací najdete na www.sos-vesnicky.cz/zavet-pomaha/.

CELÝ ŽIVOT MYSLELA NA DRUHÉ

Paní Janu Bohdanu Hudečkovou trápila od mládí vážná nemoc, přesto dokázala žít naplno. Zajímala se o historii, numismatologii, ráda cestovala i do vzdálených destinací, ale možná nejvíc milovala okolí hory Tanečnice v Beskydech, kam jezdila v dětství se svými rodiči. Neměla vlastní děti, věnovala tedy svou lásku a péči dětem z dětského domova a také jako lektorka při doučování těch, které zaostávaly za svými vrstevníky z důvodu nepodnětného rodinného prostředí nebo jiného znevýhodnění. Její nejbližší přítel pan Milan Jaňák nám o ní řekl: „Bohdanka byla bytost, která dokázala věřit v druhého člověka a svou láskou a důvěrou změnit jeho život.“ Paní Hudečková odkázala část svých úspor na pomoc dětem v SOS dětských vesničkách, bude tedy dál proměňovat životy těch nejzranitelnějších k lepšímu. Děkujeme.

Těsně před koncem světa

Když se sedmiletá Ema rozešla po vyučování se svou kamarádkou, nemířila přímo domů. Kroužila okolo ulice, kde s rodiči a dvěma bráškami bydlela, dokud nedohlédla až ke vstupním dveřím. Strachem skoro přestávala dýchat a pořádně se nadechla, teprve když neviděla přede dveřmi vystřehované krabice se všemi jejich věcmi.

„Mrzelo mne, že mě Ema slyšela, jak mluvím s jejím tátou o možnosti, že o svůj domov přijdou,“ říká s lítostí sociální pracovnice Jarka, která se snaží Eminým rodičům pomoci v téměř bezvýchodné situaci. „Myslela jsem, že se soustředí na psaní úkolu, ale v jedné místnosti se stejně těžko něco utají.“

RÁNA OSUDU

Když Emu maminku hospitalizovali na psychiatrii s laktační psychózou, táta převzal péči o všechny děti i o domácnost, zvládal se postarat i o dvouměsíčního Patrička. Jenže hned další měsíc se projevil výpadek jediného příjmu v rodině a protože rodina neměla úspory, jejich domácí jim pohrozil výpovědí. Okamžitou.

„Kdyby rodina přišla o bydlení, děti půjdou pravděpodobně do ústavní péče. Přijdou o většinu věcí, protože je nemají kde uskladnit. Pak přijdou o jediný příjem, protože se Emičky táta nebude mít kde umýt a vyspat. Znáš takových případů spoustu, ale Jiří, Emin táta, se vymyká, je to slušný, pracovitý člověk, dobrý táta... Ztráta dětí by pro něj byla konec světa. Nikdy po nikom nic nechtěl, tak ani neví, na jakou dávku má v takové situaci nárok.“

ZPRÁVA JAKO ŽÁDNÁ JINÁ

Rychlost byla v tu chvíli nejdůležitější: mimořádná dávka v nouzi se vypočítává na základě čtvrtletních příjmů – to už by bylo pozdě a náprava škod by byla extrémně náročná, ne-li nevratná. SOS dětské vesničky nakonec zprostředkovaly pomoc se zaplacením tří nájmu a Jarka to Jiřímu sdělovala ve chvíli, kdy Ema se strachem vstupovala do dveří.

„Když jsem slyšela tátou a tetu Jarku, jak se šťastně smějí, zase jsem skoro přestala dýchat. Tentokrát radostí. Určitě se i máma brzo vrátí a všechno bude jako dřív.“

HAVÍŘOVSKÉ DĚTI ZAMÍŘILY DO PŘÍRODY

Krásné letní počasí přímo láká k výletům do přírody, tak jsme se s dětmi vydali do Beskyd. Od vlaku na chatu Filipka je to kus cesty pěšky, zpřijemnili jsme si ji proto hraním lesního binga. Celý víkend jsme si všichni hodně povídali a seznamovali se. Děti byly nadšené a už při cestě vlakem zpět se ptaly, kam vyrazíme příště.

DÍKY PORSCHE ČR NAVŠTĚVUJEME OHROŽENÉ RODINY

Základním kamenem úspěšné sociální práce s ohroženými rodinami je možnost navštěvovat je v jejich přirozeném prostředí, u nich doma. To nám umožňuje pět vozů Volkswagen, které nám už několik let bezplatně půjčuje společnost Porsche ČR. Jejich zaměstnanci nám navíc v létě pomohli zútlunít prostředí pro děti v našem krizovém zařízení. Moc si této spolupráce vážíme.

VŠECHNY DĚTI TOUŽÍ PO ZÁŽITCÍCH

Rodiče dětí, kterým pomáháme, mnohdy nemají prostředky na to, aby vyrazili společně na dovolenou nebo vyslali děti na tábor. Proto je o naše výlety, příměstské tábory a další letní aktivity vždy veliký zájem – děti je mají zdarma. Děti z volnočasového centra v Bystřici pod Hostýnem si užily jak týdenní příměstský tábor, tak několikadenní výlet vlakem do západních Čech.

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY MAJÍ SVOJÍ PATRONKU

Brněnská SOS dětská vesnička nabízí dětem z pěstounských rodin celoročně volnočasové aktivity – dílničky, kroužky, klubovnu, výlety. V létě tradičně pořádá příměstský tábor – letos se děti podívaly do ZOO, do zábavního parku Bruno i do vzdělávacího centra Otevřená zahrada. Volnočasové aktivity v Brně podporuje St. Bridget of Sweden Association.

Co je vlastně normální?

Kdyby všichni lidé ve vašem okolí měli dvě hlavy nebo tykadla, bylo by to prostě normální. Kdyby všichni vaši blízcí i známí brali drogy, bylo by zas normální tohle. Proč byste si měli myslet něco jiného?

Když se Daniel poprvé nesměle rozhlížel po Radimově kanceláři v nízkoprahovém klubu, bylo mu osm let a to, co pro něj bylo úplně běžné, byla pro spoustu lidí ukázková teorie z příruček o prevenci kriminality. Starší sestry už byly v hledáčku dealerů pervitinu, táta čerstvě spáchal sebevraždu a negramotná maminka spíš živořila, než aby o Daniela bůhvíjak pečovala.

V JINÉM SVĚTĚ

Sociální pracovník Radim pro Danka byl jako někdo s tykadly a dvěma hlavami. Nekřičel na něj, v řeči se obešel úplně bez vulgarismů. Když se Daniela zeptal, jak se cítí ve škole a na co se těší, Daniel mu vlastně nerozuměl. Za osm let života se ho nikdo na jeho pocity neptal, tak nevěděl, co říct: samozřejmě, že něco cítil, ale vůbec to neuměl převést do slov.

Radima to stálo hodně sil, ale jeho úsilí se zdá se vyplatilo. „Daniel sem pořád chodí: i kvůli němu jsem rád, že jsme rozšířili cílovou skupinu z 18 na 26 let. Okolo šestnácti převzal péči o domácnost, včetně hospodaření s financemi – to jsme spolu probírali opravdu často, sám se mě chodil ptát na spoustu věcí. Studuje už druhý učební obor, aby tady u nás, kde je málo práce, zvýšil šance na získání zaměstnání, ale od sedmnácti k tomu chodí na brigády, aby s mámou vyžili.“

VYMANIT SE Z KRUHU

Má přítelkyni z hodně podobného prostředí, která ve své rodině díky němu funguje stejně jako on. Nemají nijak pohodlný život, Radim mu třeba z prostředků na sportovní aktivity koupil boty, aby s klubem mohl jet na florbalový turnaj. „Je to ale neskutečný pocit, když vím, že jako jediný z ulice, ve které bydlím, nemá záznam v rejstříku a má víc než základní vzdělání. To, co je pro nás normální, stálo Daniela veliké úsilí. Ale dokázal to.“

Velká pětka Zpátky v přístavu

Pětiletý Filip ve školce neposeděl, při společných aktivitách vyrušoval, do dětí strkal, všude ho bylo plno. Doma to nebylo o moc lepší, maminka Hana byla zoufalá a bezmocná. Zdálo by se, že u předškoláka je na použití metod Velké pětky, která mluví hlavně o reakcích novorozeňat, pozdě, ale sociální pracovníce Sylva se přesvědčila, že to tak není ani náhodou.

PŘICHÁZÍ PŘÍTEL

„Já vlastně přístupy z Velké pětky neomezují na děti, používám je i v jednání s dospělými. Když přijdete do nové rodiny, která má většinou vážné problémy a starosti, trvá nějakou dobu, než si získáte důvěru jejích členů. Jde samozřejmě o zlepšení života dětí, ale to bez navázání vztahu s rodiči nejde,“ vypráví Sylva. „Jenže oni mají většinou špatné zkušenosti třeba z jednání s úřady a já jsem pro ně – minimálně na začátku – vetřelec, nepřítel.“

Nervózní je ale i sociální pracovník: bude možné této konkrétní rodině, tomuto konkrétnímu dítěti pomoci? Uvolnění je podle Sylvy, ale i jejích kolegů, potřeba na obou stranách. Důležité je se na rodiče naladit, pozorně jim naslouchat a pozorně vnímat atmosféru. Když napětí opadne, Sylva se věnuje dětem.

Filípek byl na slovo škola alergický, kdyby se ho Sylva jen vyptávala, ničemu to nepomůže. Proto si s dětmi hraje, u těch starších se zajímá o to, co je baví dělat. Není to ale samoúčelné.

KDYŽ SE BOUŘE UTÍŠÍ

„V rodinách, které mám na starost, bývají většinou narušené ty nezákladnější vazby mezi dětmi a rodiči: přemíra starostí způsobuje, že rodiče zanedbávají péči a děti trpí. Když navážu vztah s rodiči a pak s jejich dětmi, mohu jim pomoci znovu navázat vztah mezi sebou navzájem – a to je půlka úspěchu. Děti, které cítí pozornost a lásku, nepotřebují zlobit, nebo alespoň ne tak moc.“ Sylva mohla po několika návštěvách mamince poradit několik technik, pomocí kterých se se synem znovu sblížila. „Dokud šla maminka takzvané „na sílu“, všechno se jen zhoršovalo: čím hlasitěji křičela a zlobila se, tím víc zlobil i Filip. Až když si spolu začali hrát, situace se začala zlepšovat.“

Naladit se na druhého, věnovat mu láskyplnou pozornost a společně si hrát: svět by byl určitě krásnější, kdybychom to dělali častěji! To je poselství Velké pětky, o které jsme se s Vámi rádi podělili.

Partnerem projektu Velká pětka je pojišťovna Generali.

Pomáhám za života budu i po něm

PROČ SEPSAT ZÁVĚŤ?

- pokud nemáte přirozené dědice ze zákona, případně celý váš majetek bez závěti státu
- sepsáním závěti ulehčíte rozhodování svým blízkým a každému darujete přesně to, co si přejete, aby po vás zdědil
- část svého majetku můžete zároveň věnovat na dobrou věc organizaci, které věříte

PROČ PODPOŘIT SOS DĚTSKÉ VESNIČKY?

- váš dar pomůže týraným, zneužívaným a zanedbávaným dětem
- pomůžete dětem vyrůstajícím v rodinách v obtížné sociální nebo materiální situaci, kde hrozí jejich odebrání
- podpoříte děti, které již našly zázemí a láskyplný domov u svých pěstounských rodičů

Více informací najdete na www.sos-vesnicky.cz/zavet-pomaha.

HLAVNÍ PARTNEŘI

Heimstaden
přátelský domov

e-on

GENERALI
ČESKÁ POJIŠŤOVNA

h The Human Safety Net

pepco

OMV

KB

BOBST

NAGEL-GROUP

JetBrains Foundation

Dr.Oetker

ST. BROTHER OF SWEDEN

PORSCHE
ČESKÁ REPUBLIKA

ACTION

CSOB Stavební spořitelna

Raiffeisen BANK
Banka inspirovaná klienty

DB SCHENKER

LAMA
energy

MORA

cewe

Livesport

Hypoteční banka

ZAPA beton

Mirage

St. Lázeňská officina
Kosmonův ústav
Karlovy Vary

OSC

Chmellar
Business Development

AGROTEC
Group

PURPLE FOUNDATION

EURO FRIGO
Praha spol. s r.o.

NADACE ČEZ

IPRE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Česká televize

Frekvence 1

Nadace BigBoard

BusinessMedia
CZECH REPUBLIC

MINDSHARE

newton media

V ROCE 2023 NAŠI ČINNOST PODPORUJÍ TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přerov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostýnem, Cheb.